

[Kjeld Olesen.]

tyder, at afskrivningsregler ikke kan bruges til at bringe den skattepligtige indtægt ned på nul, men at der under alle omstændigheder skal være tale om en beskatning af et konstateret forbrug.

Som sagt må denne behandling af statsministerens redegørelse blive ufuldstændig, fordi vi mangler nogle væsentlige bidrag: redegørelsen for energikrisen og besparelsesforslagene. Men ét bidrag er nu kommet og vil være en væsentlig baggrund for det videre arbejde. Det er PP II, som også statsministeren er inde på i sin regeringserklæring, og den kan jo nok give stof til eftertanke, selv om vi hele tiden skal have for øje, at den ikke er udtryk for en politisk målsætning, men et forsøg på en forudsigelse. En ting er dog meget tydelig: fremtiden stiller ikke færre krav til lovgivningen. Den udtrykker klart, at vor hverdag ikke bliver mindre kompliceret. Vi vil blive stadig mere afhængige af hinanden, og det vil blive endnu mere nødvendigt med en tilstrækkelig planlægning. Kan det undre, at jeg i afsnittet om de fremtidige investeringer især lagde mærke til bemærkningerne om lønmodtagernes medbestemmelse? Der ligger den nære opgave at få balance i vort samfunds økonomi, og samtidig skal vi have blikket langt ude i fremtiden. Socialdemokratiet er parat til at yde sit bidrag.

Gede (FP):

Denne regering er i en anden parlamentarisk situation end de forrige. Det er blevet sagt så tit, at afgørelserne skal træffes nede i salen, og det indebærer i og for sig, at en debat om statsministerens erklæring af i går er fuldstændig overflødig. Jeg skal derfor ikke bruge særlig mange ord på den. Det er der for øvrigt heller ikke grund til af andre grunde, nemlig af de grunde, at denne regeringserklæring for størstepartens vedkommende er holdt i så generelle vendinger, at den unddrager sig fornuftige kommentarer, mens de få mere konkrete forslag, med en enkelt undtagelse må jeg sige, som var indeholdt i statsministerens erklæring, næppe har nogen chance for at blive vedtaget.

Undtagelsen, som fremskridtspartiet kan støtte og gå ind for, er det bebudede forslag om, at lejeværdien skal fastholdes på 1973-niveauet såvel for parcelhuse som for ejer-

lejligheder. Nu er det jo rigtigt, at vi har ført en horribel boligpolitik her i landet i utallige år, og selvfølgelig skal den laves om. Men en bunke mennesker har indrettet deres økonomiske forhold efter denne horrible boligpolitik, og de skal ikke lige pludselig kastes ud i den kolde sne, som jo vil være endnu mere kold, efter at oliekrisen er kommet. Det forhindrer imidlertid ikke, at det, vi mener der er behov for, er en langsigtet boligpolitik, som munder ud i et frit boligmarked. Efter fremskridtspartiets mening har mulighederne for at få en sådan boligpolitik igennem i folketinget aldrig været større, end de er nu, og en sådan politik har aldrig været mere påkrævet, end den er nu. Hvis regeringen derfor ikke selv vil tage initiativ til at fremsætte forslag til en sådan boligløsning, er jeg helt overbevist om, at vi gerne vil være regeringen behjælpelig.

Lovforslaget om prisstop kan vi under ingen omstændigheder betragte som noget fund. Vi opfatter det som et paradeforslag, som ikke vil få nogen reelle nyttige virkninger med hensyn til at dæmpe priser og omkostningsudvikling, og som vi derfor mener ganske enkelt er overflødig. Hvis denne lov skulle få nogen reel virkning, skulle der ansættes en hær af nye prisinspektører til at fare rundt og kontrollere hist og her, og hvis der er noget, vi ikke har brug for i Danmark i øjeblikket, er det at få ansat flere mennesker i den offentlige sektor. Hvis der kommer forslag om en sådan ansættelse af yderligere et antal prisinspektører, vil vi i hvert tilfælde under alle omstændigheder gå imod.

Nu er det heldigvis sådan, at ulemperne ved denne lov ikke er så forfærdelig voldsomme, da den kun løber til 1. marts 1974. Man kan vel ikke nå at få ansat prisinspektørerne, inden loven udløber. Men alligevel, ulemper er der ved den. Der vil være enkelte virksomheder, der af den ene eller anden grund vil blive ramt. Den store part af virksomheder vil såmænd nok klare sig igennem disse 8 uger uden at lide tab, og de skal såmænd nok få de priser, de har brug for. Men der vil være enkelte virksomheder, der vil lide tab ved det, og så vil der være enkelte virksomheder, som vil blive fanget af de prisinspektører, der er til disposition. De vil tilfældigvis blive undersøgt, og det vil resultere i, at de om nogle år sidder med